

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské náměstí 471/1, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích**, se sídlem Na Sadech 26-27, České Budějovice, o žalobě proti rozhodnutí ministra kultury ze dne 25. 3. 2009, čj. 3755/2009, v řízení o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb. ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Ca 129/2009,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 11. 5. 2015 obdržel Nejvyšší správní soud návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Navrhovatel uvedl, že ve věci jeho návrhu podaného poštovní cestou dne 7. 11. 2012 je městský soud dodnes nečinný.

K podanému návrhu se vyjádřil předseda rozhodujícího senátu městského soudu a zdůraznil, že listina, jejíhož vyřízení se navrhovatel domáhá, je založena na č. l. 160 soudního spisu (sp. zn. 8 Ca 129/2009). Městský soud současně tento spis zaslal Nejvyššímu správnímu soudu k dispozici.

Nejvyšší správní soud prověřil obsah soudního spisu, z něhož plyne, že navrhovatel podal v předmětné věci městskému soudu žalobu dne 5. 5. 2009. Městský soud o ní rozhodl rozsudkem dne 19. 12. 2013, čj. 8 Ca 129/2009 - 233. Proti rozsudku podal navrhovatel včasnou kasační stížnost, o které již rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 7. 2014, čj. 3 As 31/2014 - 64. Usnesení nabylo právní moci dne 1. 8. 2014.

Návrh podaný navrhovatelem k poštovní přepravě dne 7. 11. 2012 (vložený na č. l. 160 soudního spisu) popisuje nespokojenost navrhovatele, který pouze hodlal nahlédnout do soudního spisu ve věci tehdy probíhajícího řízení pod sp. zn. 8 Ca 129/2009, s postupem justiční správy.

Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

Smyslem návrhu na určení lhůty tak, jak je v zákoně o soudech a soudcích zakotven, je ochrana účastníka řízení před nedůvodně pomalým procesním postupem soudu v jeho věci. Soud zdůrazňuje, že již ze samotné povahy věci nemůže být důvodný takový návrh na určení lhůty, jež požaduje provedení procesního úkonu, který již byl učiněn, nebo ve věci, která již byla ukončena (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2004, čj. Aprk 6/2004 - 44, publikované pod č. 440/2005 Sb. NSS, dostupné z www.nssoud.cz). O takový případ jde však v nynější věci.

Ostatně § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích jednoznačně normuje, že pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne.

Vzhledem k tomu, že ve věci, v níž spatřuje navrhovatel průtahy, již soudy rozhodly (viz výše) a věc je pravomocně skončená, nelze do ní žádným způsobem vstupovat a cokoliv na ní měnit. Nejvyšší správní soud proto návrh na určení lhůty k provedení procesních úkonů zamítá.

Ostatně shodný návrh Nejvyšší správní soud již posuzoval v rámci tehdy probíhajícího řízení a usnesením ze dne 26. 11. 2012, čj. Aprk 39/2012 - 164, návrh zamítl. V odůvodnění zdůraznil, že je na rozhodujícím soudu, jaký zvolí režim pro navrhovatele při jeho žádosti o nahlížení do spisu. Pro tuto věc je již zcela nerozhodné, zda navrhovatel hodlal poté, v době běžícího řízení, ještě do spisu nahlížet. I kdyby tehdy městský soud na další přípisy navrhovatele v tomto ohledu již nereagoval, nemůže to mít vliv na věc nyní posuzovanou. Věc sama je již pravomocně skončena; v řízení o určení lhůty k provedení procesních úkonů není místa pro posuzování správnosti či případné nesprávnosti postupu městského soudu ve věci.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. května 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu